

Tota política **QUE NO FEM NOSALTRES** *serà feta* **CONTRA NOSALTRES**

JOAN FUSTER

MANIFEST CONJUNT PER LA DIADA DELS PAÏSOS CATALANS

Un any més renovem la Flama del Canigó, símbol de l'agermanament dels territoris de parla catalana, gràcies a la societat civil, compromesa amb les nostres profundes tradicions i amb la lluita per les llibertats individuals i col·lectives del nostre poble per assolir una societat més equitativa, solidària i inclusiva. I compromesa, també, amb l'objectiu de treballar de manera incansable per assolir l'estatus jurídic que pugui garantir la República Confederal dels Països Catalans. Un agraïment infinit a totes les persones i entitats que ho estan fent possible.

La Flama ha estat un símbol de resistència contra l'anorreament nacional, contra la divisió i la liquidació; ha estat una llum que ens va il·luminar en la fosca nit de la dictadura i la repressió i que ens ha marcat el camí del despertar nacional superant el cofoisme i el conformisme de les llibertats incompletes i enganyoses. Avui la Flama ens esperona a fer els passos necessaris per culminar el nostre objectiu més preuat: l'assoliment de les repúbliques catalana, valenciana i balear, així com el lliure agermanament de la resta de territoris.

Actualment, les nostres societats són, en molts aspectes, profundament avançades i obertes. Això, però, no ens separa de les tradicions més arrelades, com la de les fogueres de Sant Joan, vinculades a la celebració del solstici d'estiu, d'orígens centenaris transmesos de generació en generació. D'aquestes fogueres en nasqué fa diverses dècades l'actual Flama del Canigó, símbol de germanor entre els territoris catalans i símbol d'unitat, des de la diversitat, i de llibertat per al conjunt del nostre poble. Però també, juntament amb la fidelitat a la continuïtat històrica, ha de ser un símbol dels continguts democràtics i alliberadors que els nous temps i les noves complexitats socials ens demanen i del projecte de futur que les nostres societats necessiten.

La Flama representa la renovació d'una tradició popular mediterrània i europea, primer pagana, després cristianitzada, i finalment laica i catalanitzada. Si el 1966 la Flama que va encendre els Focs de Sant Joan es va enriquir d'un sentit nou i d'una nova funció enllaçant els territoris dels Països Catalans, avui el seu significat torna a enriquir-se amb l'exigència de la llibertat més àmplia, l'aprofundiment democràtic, la justícia social més inclusiva i l'esperit igualitari més acusat.

Aquests darrers temps, quan ja albiràvem noves cotes de llibertat, continuem patint els atacs i la repressió dels estats opressors; quan creïem que trobaríem justícia i respecte mitjançant les vies democràtiques, trobem injustícies i maneres despòtiques i autoritàries; quan pensàvem que el trànsit a la llibertat ens ompliria de felicitat, constatem que les velles formes es resisteixen a morir i les noves no acaben de néixer. Tanmateix, la Flama, que un dia fou espurna, continua revifant fogueres any rere any, posant llum a la foscor i il·luminant el camí de la unitat dels territoris germans, que han de fer possible viure en una societat més lliure i més feliç.